

2026. szeptember 6. – Évközi 23. vasárnap

Abban az időben Jézus így szólt apostolaihoz: „Ha testvéred vétkezik ellened, menj és figyelmeztetd őt négy szemközt. Ha hallgat rád, megnyerted testvéredet. Ha azonban nem hallgat rád, vigyél magaddal egy vagy két társat, hogy kettőnek a tanúbizonysága vagy háromé tanúsítsa a dolgot. Ha rájuk sem hallgat, mondd meg a hívek közösségének. Ha a hívek közösségére sem hallgat, vedd úgy, mintha pogány volna vagy vámos.

Bizony mondom nektek: Amit megkötök a földön, meg lesz kötve a mennyben is; és amit feloldotok a földön, fel lesz oldva a mennyben is. És bizony mondom nektek: Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön és úgy kérik, megkapják azt mennyei Atyámtól. Mert ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.”

Mt 18,15-20

Elmélkedés:

A testvéri figyelmeztetés

„Ha testvéred vétkezik ellened, menj és figyelmeztetd őt négy szemközt.” Ezzel a javaslattal Jézus nemcsak a közösségi élet egyik alaptörvényét adja meg, hanem azt is megmutatja, hogyan lehetünk egymásért felelősek úgy, hogy közben nem ítélgünk. Sokféle módon lehet kezelni a konfliktust: van, aki hallgat, van, aki elfedi haragját, de mégiscsak szívében hordozza azt, van, aki nyilvánosan támad. Jézus azonban más utat mutat: az irgalom és az igazság útját.

A testvéri figyelmeztetés evangéliumi gyakorlata nem könnyű, mert kényes és kényelmetlen. Négy szemközt figyelmeztetni valakit bátorságot igényel. Először is azt feltételezi, hogy valóban testvérként tekintek a másikra, nem ellenfélként vagy ellenségként. Másodszor: elengedhetetlen hozzá az alázat, mert könnyen válhatunk mi magunk is bírává, akik inkább ítélgünk, mintsem valóban a másik személy bűnbánatát és javulását mozdítanánk elő.

A figyelmeztetés nem öncélú kritika, hanem szeretetből fakadó segítő szándék. Nem az igazunk bizonyítása a cél, hanem a testvér megnyerése. Jézus útmutatása fokozatos: először személyesen, aztán ha kell, tanúval, végül a közösség előtt. Mindegyik szinten az a cél, hogy ne elítéljük a másikat, hanem segítsük őt saját hibájának felismerésében.

A keresztény közösség nem attól lesz hiteles, hogy mindenki tökéletes, hanem hogy képes a megbékélésre, a korrekcióra, az újrakezdésre. Az Egyház nem a hibátlanok gyülekezete, hanem azoké, akikben él a vágy a megtisztulásra. Egy ilyen közösség légköre nem félelmet,

hanem felszabadulást hoz: meg lehet szólalni, lehet hibázni, de bocsánatot is lehet kérni, és a hibát jóvá lehet tenni. Ez persze csak úgy lehetséges, ha a közösség nem kizárja a hibázót, hanem lehetőséget ad neki a megbánásra és a jóvátételre.

Jézus javaslata különösen is fontos azokban az időkben, amikor a párbeszéd helyét sokszor a sértődés és a vélemények ütköztetése veszi át. Jézus szerint nem lehet elodázni a szembenézést, de nem is szabad nyilvánossá tenni, amit négy szemközt lehet rendezni.

„Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kérik, megkapják azt mennyei Atyámtól” – folytatódik a tanítás. Jézus nem azt ígéri, hogy bármit kérünk, az azonnal teljesül, hanem azt állítja, hogy az egységben mondott kérés különös erővel bír. Amikor két ember szívből, valódi egyetértésben fordul Istenhez, az már a Szentlélek munkájának jele.

A hit nem magánügy. Bár van bensőséges, személyes oldala, de mindig közösségi is: az Egyház közössége, az imádkozó család. A közös ima ereje nem abban áll, hogy többen kérnek valamit, hanem hogy a jelenlevő szeretet és egység megteremti Jézus jelenlétét: „Ott vagyok közöttük.”

Ez a jelenlét nem látványos, nem feltétlenül érzékelhető, de valós. Olyan, mint a kenyér és bor színe alatt jelen lévő Krisztus – csendes, mégis valóságos. Ha ketten vagy hárman együtt vannak az Úr nevében, mégpedig nemcsak fizikailag egy helyen, hanem lélekben is, azaz egy célért, egy szívvel imádkoznak –, akkor az a hely már templommá válik. Ahol emberek képesek megbocsátani egymásnak, elengedni a haragot, vagy éppen figyelmeztetni egymást szeretetből, ott templom épül, még ha nem is kőből.

Ezért annyira fontos a kiengesztelődés. Mert ha a szívek széthúznak, ha a szándékok nem tiszták, ha az egység csak látszat, akkor hiába szállnak szavak az ég felé: Jézus nem tud úgy jelen lenni, mint szeretne. Az igazi közösség egy irányba néz: Isten felé.

© Horváth István Sándor

Imádság:

Uram, Jézus Krisztus! Te megtanítottál arra, hogy a másik emberért nemcsak imádkozhatok, hanem felelős is vagyok érte. Adj nekem bátorságot, hogy ha kell, szeretettel és alázattal figyelmeztessek másokat, és adj nyitott szívet, hogy mások figyelmeztetését én is elfogadjam! Segíts, hogy ne a harag vezessen, hanem a kiengesztelődés vágya! Taníts, hogy ne csak igazságos legyek, hanem irgalmas is! Add, hogy a közösségeinkben jelen legyen a te békéd, és valóban megtapasztalhassuk: ahol ketten vagy hárman összegyűlünk a te nevedben, ott jelen vagy, és jelen van a szeretet!